

Sygn. akt IV U 971/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 grudnia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Tarnowie – Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Kazimierz Kostrzewa

Protokolant: protokolant sądowy Marta Bartusiak

po rozpoznaniu w dniu 29 grudnia 2014 roku w Tarnowie na rozprawie

sprawy z odwołania W. L.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 28 lipca 2014 roku nr (...)

w sprawie W. L.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje odwołującemu W. L. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 08 marca 2014 roku na okres do dnia 31 marca 2015 roku.

Sygn. akt IVU 971/14

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 29 grudnia 2014 roku

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. decyzją z dnia 28.07.2014 r. odmówił W. L. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, ponieważ orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS z dnia 22.07.2014 r. został uznany za zdolnego do pracy.

W. L. w odwołaniu od tej decyzji domagał się jej zmiany i przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Na uzasadnienie podniósł, iż stan zdrowia nie uległ pogorszeniu. Nie jest w stanie podjąć pracy zarobkowej.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn podanych w uzasadnieniu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W. L. urodzony w dniu (...), z wykształceniem zawodowym o specjalności murarz, pracował jako murarz od ok. 10 lat handluje samochodami i częściami zamiennymi. Odwołujący w okresie od 15.10.1996 r. do 31.12.2000 r. pobierał rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy. W okresie od 12.09.2012 r. do 12.03.2013 r. pobierał zasiłek chorobowy, a w okresie 13.03.2013 r. do 07.03.2014 r. pobierał świadczenie rehabilitacyjne. W dniu 07.03.2014 r. złożył wniosek o rentę.

/okoliczności bezsporne/

Celem wyjaśnienia istoty sporu tj. istnienia u W. L. niezdolności do pracy zarobkowej w rozumieniu art. 12, art. 13 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162 poz. 1118 z późn zm.) i jej stopnia, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego specjalisty z zakresu neurologii i kardiologii.

Biegli sądowi kardiolog i neurolog w zbiorczej opinii pisemnej wydanej na podstawie wyników badań i zebranej w aktach sprawy dokumentacji lekarskiej stwierdzili, że odwołujący choruje na:

- zespół bólowy odcinka lędźwiowego kręgosłupa z ograniczeniem ruchomości kręgosłupa lędźwiowego z objawami rwy kulszowej lewostronnej,
- zmiany zwyrodnieniowe odcinka lędźwiowego kręgosłupa z dyskopatią wielopoziomową na poziomach L4-L5-S1, przepukliny jądra miazdżystego z obustronnym zwężeniem zachyłków korzeniowych,
- nadciśnienie tętnicze I/II okresu ESC.

Biorąc pod uwagę rozpoznane u odwołującego schorzenia oraz stopień ich nasilenia biegli uznali odwołującego za częściowo niezdolnego do pracy okresowo na okres 1 roku od 04.03.2014 r. do 31.03.2015 r. tj. od ustania świadczeń rehabilitacyjnych. Odwołujący nie rokuje odzyskania zdolności do pracy nawet po przekwalifikowaniu.

Jak wynika z uzasadnienia opinii, odwołujący od kilku lat jest leczony z powodu zmian zwyrodnieniowych kręgosłupa, od ok. 3 lat rwa kulszowa lewostronna. Stan zdrowia od kilku lat nie uległ poprawie. Odwołujący pobierał zasiłek chorobowy, a następnie świadczenie rehabilitacyjne do marca 2014 r. po zakończeniu świadczeń rehabilitacyjnych nie odzyskał zdolności do pracy zgodnej z kwalifikacjami. Stan zdrowia odwołującego nie uległ poprawie od czasu badania wykonanego przez konsultanta ZUS z zakresu neurologii w kwietniu 2013 r. Badanie NMR odcinka lędźwiowego kręgosłupa wykonane w marcu 2013 r. wykazało zaawansowane zmiany zwyrodnieniowe w odcinku lędźwiowym kręgosłupa z przepuklinami jąder miazdżystych na poziomach L4-L5, L5-S1 z obustronnym zwężeniem zachyłków korzeniowych na tych poziomach. Obecnie schorzenia neurologiczne powodują niezdolność do pracy. Zmiany zwyrodnieniowe odcinka lędźwiowego kręgosłupa z wielopoziomą dyskopatią powodują bóle odcinka lędźwiowego kręgosłupa z objawami rwy kulszowej lewostronnej. Stwierdzone zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa w odcinku lędźwiowym stanowią przeciwwskazanie do podjęcia pracy zarobkowej przez odwołującego zgodnie z kwalifikacjami jako sprzedawca. Przepukliny jąder miazdżystych stanowią przeciwwskazanie do podjęcia pracy fizycznej, wymagają leczenia operacyjnego lub stają się przyczyną długotrwałej niezdolności do pracy. Ze względu na niskie kwalifikacje odwołującego – wykształcenie zawodowe – odwołujący nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Schorzenie wymaga leczenia, rehabilitacji, rokowanie odnośnie poprawy w stanie zdrowia niepewne. Nadciśnienie tętnicze II okresu ESC pierwotne, łagodne bez udokumentowanych zmian narządowych nie powoduje niezdolności do podjęcia pracy. Schorzenie wymaga leczenia.

/dowód : opinia sądowo-lekarska – k. 9-12 as,

uzupełniająca opinia sądowo-lekarska –k. 26-27 as,

Odwołujący nie kwestionował opinii. Organ rentowy wniósł zastrzeżenia do opinii i domagał się jej pominięcia i oddalenia odwołania bądź uzupełnienia postępowania przez dopuszczenie dowodu z opinii uzupełniającej. Sąd dopuścił dowód z opinii uzupełniającej tych samych biegłych celem ustosunkowania się do zarzutów. Organ rentowy w piśmie z dnia 22.12.2014 r. nie oświadczył się co do opinii, ale wniósł wniosek o odroczenie rozprawy celem skontaktowania się z komisją lekarską ZUS. Odwołujący wnosil o oddalenie tego wniosku podnosząc, że sprawa jest już ponad rok w toku i czas rozstrzygnąć sprawę. Sąd oddalił ten wniosek, ponieważ organ rentowy otrzymał odpis opinii w dniu 19.12.2014 r. i miał wystarczającą ilość czasu aby zająć stanowisko co do jej treści, a obecnie wniosek ten zmierza jedynie do przewłoki postępowania.

Wydaną w tym zakresie opinie biegłego sądowego neurologa i kardiologa Sąd uznał za trafną i dostatecznie wyjaśniającą przedmiot sporu, gdyż została wydana przez specjalistów z tego rodzaju schorzeń na jakie choruje odwołujący, po wnikliwej analizie aktualnych wyników badań oraz zebranej w aktach sprawy dokumentacji lekarskiej.

Opinia biegłych w ocenie Sądu spełnia ponadto wymogi przewidziane dla tego rodzaju środków dowodowych w art. 278 kpc i art. 285 kpc, a także w Rozporządzeniu Ministra Polityki Społecznej z dnia 14 grudnia 2004 r. w sprawie orzekania o niezdolności do pracy w związku z art. 12-14 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS.

Dowody z dokumentów zalegających w aktach Zakładu Ubezpieczeń Społecznych nie budziły wątpliwości Sądu co do ich autentyczności, a ponadto ich nie były kwestionowane przez strony postępowania.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie W. L. od zaskarżonej decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. z dnia 28.07.2014 r. w świetle ustalonego stanu faktycznego i obowiązujących przepisów prawa zasługuje na uwzględnienie.

W myśl art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U., Nr 162., poz 1118, z późn. zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie warunki:

- jest niezdolny do pracy,
- ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
- niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b), pkt 4,6,7,9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a), pkt. 10 lit. a), pkt. 11-12, 13, lit. a), pkt. 14 lit. a) i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, lit. a), pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Stosownie do dyspozycji art. 12 powołanej ustawy, niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. W myśl dyspozycji ustępu 3 powołanego artykułu, częściowo niezdolną jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z dotychczasowym poziomem kwalifikacji.

Równocześnie zgodnie z treścią art. 13 powołanej ustawy, przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwość przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia, jak też możliwość wykonywania dotychczasowej pracy, względnie możliwość przekwalifikowania zawodowego. Dalej w myśl ustępu 3 cytowanego artykułu, trwałą niezdolność do pracy orzeka się, jeżeli według wiedzy medycznej nie ma rokowań odzyskania zdolności do pracy, zaś gdy rokowania takie istnieją, orzeka się okresową niezdolność do pracy.

Przedmiotem postępowania było ustalenie, czy ubezpieczony ze względu na stan zdrowia jest niezdolny do pracy, czy też jest zdolny do pracy, jak to wynika z zakwestionowanej opinii komisji lekarskiej i wydanej na jej podstawie decyzji ZUS. Sąd w oparciu o opinie biegłego lekarza neurologa i kardiologa sporządzoną na podstawie wyników badań i dokumentacji medycznej oraz jej uzupełnienie stwierdził u ubezpieczonego istnienie przesłanek uzasadniających przyjęcie, iż W. L. z uwagi na obecne schorzenia neurologiczne tj. zespół bólowy odcinka lędźwiowego kręgosłupa z ograniczeniem ruchomości kręgosłupa lędźwiowego z objawami rwy kulszowej lewostronnej, zmiany zwyrodnieniowe odcinka lędźwiowego kręgosłupa z dyskopatią wielopoziomową na poziomach L4-L5-S1, przepukliny jądra miazdżystego z obustronnym zwężeniem zachyłków korzeniowych spełnia warunek w postaci częściowej niezdolności do pracy okresowo na okres od dnia 08.03.2014 r. do dnia 31.03.2014 r. i jednocześnie nie rokuje zdolności do przekwalifikowania zawodowego. Odwołujący utracił zdolność do pracy w wyuczonym i wykonywanych

zawodach. Odwołujący od kilku lat jest leczony z powodu zmian zwyrodnieniowych kręgosłupa, od ok. 3 lat rwa kulszowa lewostronna. Stan zdrowia od kilku lat nie uległ poprawie. Odwołujący pobierał zasiłek chorobowy, a następnie świadczenie rehabilitacyjne do marca 2014 r. Po zakończeniu świadczeń rehabilitacyjnych nie odzyskał zdolności do pracy zgodnej z kwalifikacjami. Stan zdrowia odwołującego nie uległ poprawie od czasu badania wykonanego przez konsultanta ZUS z zakresu neurologii w kwietniu 2013 r. Badanie NMR odcinka lędźwiowego kręgosłupa wykazało zaawansowane zmiany zwyrodnieniowe w odcinku lędźwiowym kręgosłupa z przepuklinami jąder miażdżystych na poziomach L4-L5, L5-S1 z obustronnym zwężeniem zachyłków korzeniowych na tych poziomach. Zmiany zwyrodnieniowe odcinka lędźwiowego kręgosłupa z wielopoziomową dyskopatią powodują bóle odcinka lędźwiowego kręgosłupa z objawami rwy kulszowej lewostronnej. Stwierdzone zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa w odcinku lędźwiowym stanowią przeciwwskazanie do podjęcia pracy zarobkowej przez odwołującego zgodnie z kwalifikacjami jako sprzedawca. Przepukliny jąder miażdżystych stanowią przeciwwskazanie do podjęcia pracy fizycznej, wymagają leczenia operacyjnego lub stają się przyczyną długotrwałej niezdolności do pracy. Ze względu na niskie kwalifikacje odwołującego – wykształcenie zawodowe – odwołujący nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Nadciśnienie tętnicze II okresu ESC pierwotne, łagodne bez udokumentowanych zmian narządowych nie powoduje niezdolności do podjęcia pracy. Schorzenie wymaga leczenia.

Pozostałych warunków z art. 57 ust. 1 ustawy organ rentowy nie kwestionował.

W niniejszym przypadku odwołująca spełnia przesłanki z art. 12, 13 i 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162, poz. 1118 z późn. zm.) oraz art. 477¹⁴ §2 kpc należało orzec jak sentencji wyroku i zmienić zaskarżoną decyzję z dnia 28.07.2014 r. przyznając W. L. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 08.03.2014 r. tj. od ustania świadczenia rehabilitacyjnego do dnia 31.03.2015 r.